

Nr 4.

Ankom till riksdagens kansli den 21 mars 1941 kl. 11 f. m.

Andra kammarens första tillfälliga utskotts utlåtande, nr 4, i anledning av väckt motion angående utredning av frågan om röst- och talvård vid våra skolor.

I en inom andra kammaren väckt och till dess första tillfälliga utskott för behandling hänvisad motion, nr 227, av fru *Gustafson* m. fl., har hemställts, att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att spørsmålet om röst- och talvård vid våra skolor i samband med den igångsatta utredningen av vårt lands skolväsen jämväl blir föremål för utredning.

Beträffande motiveringen får utskottet hänvisa till motionen.

Utskottet har berett tillfälle för Modersmållärarnas förening, Svenska Yttranden. seminarieläraryöreningen, Svenska dövstumläraresällskapet och Svenska sällskapet för röst- och talvård tillfälle att avgiva yttranden över motionen.

Modersmållärarnas förening framhåller att det behov, som motionen pekar på, hittills alltför litet uppmärksamrats och hävdar, att behovet icke är begränsat till barndomsskolan utan även föreligger på högre skolstadier. Även om frågan om röst- och talvården snarare är en medicinsk än en pedagogisk fråga, anser föreningen att densamma skulle taga ett steg framåt om motionen vunno bifall.

Svenska seminarieläraryöreningen anser att den i motionen omhandlade frågan är av synnerlig vikt och finner det därför önskvärt, att den hänskjutes till den pågående skolutredningen.

Svenska dövstumläraresällskapet påpekar att i vårt land finnes ett stort antal personer, behäftade med språk- och talrubbingar, vilka utgöra lyten, som innebära ett synnerligen svårt handikap i livet för dem, som lida därav. De utgöra ett hinder både i arbetet och i den sociala samlevnaden. Förebyggande eller botande av sådana rubbningar torde därför få anses som ett angeläget samhällsintresse. Antalet barn med talrubbingar inom svenska skolor kan uppskattas till cirka 7,000. Då på långt när icke tillräckligt gjorts för att råda bot på dessa rubbningar tillstyrker sällskapet att det i motionen berörda spørsmålet måtte upptagas till en allsidig utredning.

Svenska sällskapet för röst- och talvård finner önskvärt, att den i motionen berörda frågan upptages i samband med den igångsatta utredningen av det svenska skolväsendet. Sällskapet framhåller att tillgången på specialutbildade lärare på detta område bör ökas men att utbildningen av sådana lärare också

är en fråga, som kräver utredning. Innan utbildningsfrågan fått sin lösning böra tillfälliga utbildningskurser anordnas för lämpliga och intresserade talpedagoger, varigenom den skriande bristen på kompetenta lärare i någon mån skulle avhjäpas. Dylika kurser skulle även ge en värdefull erfarenhet för den blivande organisationen, framhåller sällskapet.

Utskottet. Utskottet delar motionärernas uppfattning om betydelsen av en ordnad röst- och talvård inom barndomsskolan och anser att detta spörsmål är att räkna till våra aktuella undervisningsfrågor. Det synes därför lämpligt att detsamma hänskjutes till den av Kungl. Maj:t tillsatta kommittén för utredning av det svenska skolväsendet.

Utskottet hemställer alltså,

att andra kammaren måtte för sin del besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att spörsmålet om röst- och talvård vid våra skolor upptages till behandling i samband med den igångsatta utredningen av vårt lands skolväsen.

Stockholm den 20 mars 1941.

På utskottets vägnar:

O. MALMBORG.

Närvarande: herrar *Malmberg, Brandt, Dickson*, fröken *Nygren*, herrar *Gavelin, Sköldin, Svensson* i Alingsås, *Stattin, Edberg* och *Carlsson* i Bakeröd.
